

Usmerjanje
v vojaške poklice

Seminar za šolske svetovalce

Zavod za šolstvo SR Slovenije, Republiški koordinacijski odbor za usmerjanje mladih v vojaško-obrambne poklice je skupaj z RK ZRVS organiziral seminarje o vojaških šolah in poklicih.

Le-ti so bili organizirani za šolske svetovalne delavce in predsednike koordinacijskih odborov za usmerjanje mladih v vojaške poklice pri OK SZDL. Na teh seminarjih so bili svetovalni delavci seznanjeni s pomenom usmerjanja mladih v vojaške in obrambne poklice, hkrati pa so jim predstavili vojaško enoto, kjer je potekal seminar.

Vojaški poklici so izredno dinamični, so v prijetni besedi realno prikazali profesor tehnične vojaške akademije iz Zagreba, oficir — dipl. inž. za elektroniko, raketni strokovnjak, oficir intendantske smeri, komandir servisa za oklepna in mehanizirana vozila, kjer je komandir dipl. inž. strojništva, pa med »elektronikarji« komandir, dipl. inž. za elektroniko, oficir za ABKO, za zveze, vojaške milice itd. Sicer pa vemo, da so vojaški poklici, ki jih je več kot 70, skoraj enaki oziroma enaki poklicem v delovnih organizacijah.

Na teh seminarjih resda niso bili prikazani vsi vojaško-obrambni poklici, toda iz teh razgovorov in tolmačenj je bilo videti vse značilnosti vojaškega življenja in tudi osebnega ter družbenega življenja oficirja, saj se poleg pestrega borbenega dela vključuje popolnoma, če ne še bolj zanimivo, v civilno življenje.

V teh nekaj dneh smo videli, da ima naša ljudska armada v svoji sestavi poleg pestrega borbenega dela, ki vključuje številne rodove bodisi v kopenskih, raketnih ali letalskih enotah, tudi vse, kar je potrebno za pouk in vzgojo, za preskrbo s številno in raznovrstno tehniko in njeno vzdrževanje.

Roman Stana

Šišenski invalidi pri prijateljih v Beogradu

Pota nas vodijo tudi čez mostove

Tako uravnavata svoje delo Zveza društev invalidov mesta Ljubljane in Društvo invalidov Ljubljana-Šiška, ki nikakor nista hermetično zaprta v svojem okolju in v svojih problemih, pač pa iščeta za uredništev le-teh izhode tudi čez mnoge mostove.

Društvo invalidov Ljubljana-Šiška je pobrateno s podobnim društvom iz Voždovca v Beogradu že od novembra 1982. leta. Z njimi smo poiskali zveze ob 10. obletnici obstoja našega društva, da bi si izmenjali mnenja in delovne izkušnje, saj njihovo društvo povezuje svoje člane invalide že 25 let.

Ob prvih stikih je bilo čutili še rahlo iskanje za trdnost in temeljito povezovanje, toda ob poglobljenih razgovorih smo našli uspešen odmev.

Ob velikem prazniku osvoboditve Beograda (20. oktober) je hkrati slavilo tudi to društvo invalidov svojo 25. obletnico obstoja. Občina Voždovac je v te dni velikih obletnic dostojno vključila kulturni program, s programom dela svojega društva in z izčrpnim poročilom na svečani akademiji. Prav za te dni je želela prisotnost članov pobratenega društva invalidov iz Slovenije, gostov iz Črne gore in Vojvodine, da tudi oni potrdijo njihovo delo in s skupnimi stališči poiščejo smeri za še boljše in plodnejše sodelovanje.

Predstavniki Saveza invalida rada občinske konferencije VOŽDOVAC so svoje goste pričakali pri srčno in toplo, kakor to znajo pripraviti samo oni. Priprave na ta sprejem so organizirali že mnogo prej in za vse dni, ki smo jih preživeli skupaj z njimi, so bile do podrobnosti načrtovane.

Že prvi večer smo se do solz nasmejali humoristoma in dramskima igralcema, ki sta ob praznovanju osvoboditve mesta gostovala na prireditvi v krajevni skupnosti Veljko Vlahovič. Naslednji dan smo poslušali recital šolske mladine, ki je popestrila skupščino invalidov in z neverjetno globino v svoji kulturni predstavitvi podoživljala 42. obletnico tragedije v Kragujevcu.

Ogled HIŠE CVETJA nas je vse ponovno prevzel. Ker smo si smeli ogledati tudi vse notranje prostore, kjer je v svojem dolgoletnem predsedovanju ustvarjal in delal, sprejemal delegacije in druge goste in kjer je vodil našo mlado državo naš ljubljani maršal, smo svojo zavest in ponos še poglobili in utrdili.

Tudi izlet v Arandjelovac, sredi zelene Šumadije, je pomenil za naše člane posebno doživetje. Spetoma smo se ustavili v Topoli, kjer so nam posebni vodniki v hiši Črnega Jurija razlagali o pomembnosti prvega srbskega upora, v muzeju NOB in v čudovitem Oplencu. Po močnih vtisih o bogati zgodovinski preteklosti srbskega ljudstva smo se s cvetjem poklonili spomeniku in grobu narodnega junaka, revolucionarja DUŠANA PETROVIČA-ŠANETA, ki je s svojimi velikimi in pogumnimi dejanji koval novo dobo vsakemu posamezniku v tej deželi.

Karkoli smo si ogledali, kjerkoli hodili, se ustavili ali sprostiti, povsod nas je obkrožala množica prijaznih in gostoljubnih gostiteljev.

Z nami so bili ob vsakem koraku, se nam prilagajali in skrbeli za nas.

Mnogo prej, preden smo sklenili svojo pot delegacije invalidov v Beogradu, nas je obiskal tudi dr. Marjan Rožič. V svojem pozdravu vsem zbranim je izrekel tudi tole:

»Moja osebna želja je, da bi se vsak naš državljan v vsakem kraju naše domovine počutil tako dobro, kakor doma in da bi bila povsod tam, kjer so zbrani predstavniki posameznih narodov — Jugoslavija v malem — kakor je to danes v Beogradu, ko ste

zbrani delegati invalidov posameznih republik. Samo enotnost in zblíževanje je naša bodočnost.«

Tudi mi smo menili, da taka srečanja vodijo k povezovanju in enotnosti, hkrati pa zmanjšujejo odtujenost in pota v stran.

Delegati invalidov našega mesta in občinskega društva Ljubljana-Šiška pa so ob povratku še dodali, da bi veljalo ob drugih takih srečanjih še bolj temeljito pripraviti skupne predloge za pogovore, kako doseči še bolj humane pogoje za vse invalide, ne glede na njihov izvor.

Ob tem snidenju pa smo, kljub številnim razgovorom in kljub soglašanju o mnogih problemih, še vseeno pogrešali prav take konkretne razprave. Prepričani pa smo, da bomo že naslednjič tudi v tem uspeli, saj so hotenja in potrebe vseh invalidov Jugoslavije ubrana v skupnem akordu.

V imenu delegacije invalidov
Jožica Zoraja

Umrli Edi Brajnik

V ponedeljek 5. novembra smo se na ljubljanskih Žalah poslovili od Edija Brajnika, zaslužnega revolucionarja, predvojnega skojevca, nosilca partizanske spomenice 1941, visokih vojnih in drugih državnih odlikovanj ter družbenih priznanj. Narodni heroj Brajnik je bil eden pomembnejših medvojnih in povojnih organizatorjev slovenske in jugoslovanske državne varnosti. Vrsto let je uspešno deloval tudi v komisiji za mednarodne odnose skupščine SRS, v kateri se je zavzemal za odprtost meja, dobre sosedske odnose in vsestransko skrb za zamejske Slovence.

Preden je na ljubljanskih Žalah odjeknila častna salva enote JLA v njegov spomin, je v poslovnem nagovoru republiški sekretar za notranje zadeve Tomaž Ertl orisal lik velikega revolucionarja. Poleg svojcev in najbližjih prijateljev so se od Edija Brajnika-Stefana poslovili tudi predstavniki družbenopolitičnega življenja, sodelavci in soborci.